

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๓/๒๕๑๔ (สามัญ) ชุดที่ ๒
วันพุธที่ ๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา: วันนี้มีสมาชิกมาร่วมการประชุม ๑๒๐ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ผมจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ กระทู้ถาม ของนายเผด็จ จิราภรณ์ เรื่อง นโยบายการเพิ่มหลักสูตรการศึกษา ตามกระทรวงศึกษาธิการ

นายเผด็จ จิราภรณ์: ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม เรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังต่อไปนี้

๑. ตามที่กระทรวงศึกษาธิการดำริที่จะให้มีการสอน "เพศศึกษา" ขึ้นในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นนั้น ขอทราบว่าเป็นความจริงหรือไม่ ถ้าจริงท่านมีนโยบายและเหตุผลอย่างไร และในการดำริหรือพิจารณาเรื่องนี้ได้คำนึงขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมและศีลธรรมของประชาชนคนไทยหรือไม่อย่างไร

๒. ระหว่างนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ริเริ่มที่จะจัดตั้ง "โรงเรียนชุมชน" ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษา สอนหนักไปในทางวิชาการและวิชาชีพอันสัมพันธ์ใกล้ชิดโดยตรงกับท้องถิ่น โดยร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทยนั้น ขอทราบที่ท่านมีนโยบายและได้ดำเนินการไปแล้วอย่างไร เพียงใด

LIRT

๓. กระทรวงศึกษาธิการมีระเบียบการวัดผลการศึกษา (สอบไล่) ของโรงเรียนอาชีวศึกษาทั้งของโรงเรียนรัฐบาลและของโรงเรียนราษฎร์อย่างไร เหตุใดจึงเป็นเหตุให้นักศึกษาเกิดปฏิกริยาจนถึงกับเดินขบวน และจะมีการปรับปรุงแก้ไขระเบียบดังกล่าวนี้ให้เหมาะสมอย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุใด

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กระผมขอตอบกระทู้ถามรายแรกเกี่ยวกับกระทรวงศึกษาธิการของท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้มีความเกียรติดังต่อไปนี้

๑. เรื่องเกี่ยวกับเพศศึกษานั้น ขอเรียนว่า กระทรวงศึกษาธิการยังไม่เคยดำริที่จะให้มีการสอนเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะแต่อย่างใด

๒. เรื่องเกี่ยวกับโรงเรียนชุมชนนั้น ขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการไม่มีการดำริที่จะจัดตั้งโรงเรียนชุมชนแต่อย่างใด เพราะเป็นเรื่องที่อยู่ในชั้นพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้งของกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงศึกษาธิการในอันที่จะสนับสนุนเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมดำเนินการตามความเหมาะสม

ส่วนข้อ ๓. เรื่องระเบียบการวัดผลการศึกษานั้น ขอตอบว่า ในโรงเรียนทั่วไป ใช้ระบบเปอร์เซ็นต์แบบโบราณ ในโรงเรียนโครงการเงินกู้ ใช้ระบบหน่วยกิต แต่เดิมมาก็เคยมีการวางหลักการในการวัดผลการศึกษาไว้ให้มีคะแนนเก็บระหว่างปี และนำมารวมกับคะแนนสอบปลายปี แต่เนื่องจากเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์การสอนของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในสมัยนั้นยังมีไม่เพียงพอ แต่เมื่อได้มีการปรับปรุงด้านวิชาการและเครื่องมือเครื่องจักรได้เพียงพอแล้ว จึงพิจารณายกระดับมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น ประกอบกับที่โรงเรียนต่าง ๆ โดยเฉพาะโรงเรียนราษฎร์ได้ใช้คะแนนเก็บผิดหลักการวัดผล คือช่วยให้นักเรียนได้คะแนนเก็บระหว่างปีมาก ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนสอบได้มาก กรมจึงได้วางระเบียบว่าด้วยการวัดผลการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๓ โดยแยกคะแนนระหว่างปีและคะแนนระหว่างปีหมวดอาชีพภาคปฏิบัติให้ตัดสินเป็น

เอกเทศสำหรับคะแนนสอบปลายปีหรือผลการสอบ ๕๐ เปอร์เซนต์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าระเบียบ
นี้มิได้ยกเลิกระเบียบคะแนนเก็บอย่างใด แต่การที่เปลี่ยนแปลงระเบียบวัดผลใหม่ขึ้น แก่ไข
ขึ้นนี้ทำให้นักเรียนในโรงเรียนที่มีมาตรฐานต่ำสอบได้น้อยลง จึงเป็นสาเหตุอันหนึ่งซึ่งทำให้เกิด
ปฏิกิริยาดังกล่าว

นายเผด็จ จิราภรณ์ : ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้ตอบเป็นอันดับแรก ข้าพเจ้า
ขอซักกระทู้ถามเพื่อความกระจ่างแจ้งครั้งที่ ๑ ดังนี้

สำหรับในปัญหาข้อที่ ๑ เรื่องเพศศึกษาที่ข้าพเจ้าตั้งกระทู้ถามนี้ ก็โดยได้ข่าว
จากหนังสือพิมพ์ว่ากระทรวงศึกษาธิการกำลังตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อศึกษาถึงว่าควรจะ
สอนเพศศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมหรือไม่ ข้าพเจ้าก็วิตกและกังวลถึงเห็นว่าสิ่งใดที่ข้าพเจ้า
ไม่เห็นด้วยข้าพเจ้าก็อยากจะซักถามและทักท้วงตั้งแต่ต้น ถ้าสิ่งใดเห็นด้วยก็พร้อมที่จะ
สนับสนุน เพราะห่วงใยในข้อนี้ สำหรับเรื่องเพศศึกษาซึ่งเป็นมีดสองคมอยู่

สำหรับปัญหาข้อที่ ๒ ในเรื่องโรงเรียนชุมชนนี้ ก็ขอบคุณที่ว่ากระทรวงศึกษา
ธิการและกระทรวงมหาดไทยในด้านเจ้าหน้าที่กำลังศึกษาในเรื่องนี้ ซึ่งโรงเรียนชุมชนนี้ข้าพเจ้า
ก็ได้พบจากหนังสือจะเป็นของจุฬาลงกรณ์ ฯ หรือ กรป. กลางทำขึ้นในกรณีที่ว่าอาจารย์โกลด
คิมทองกับอาจารย์รัตนา สกุลไทย ถูกฆ่าที่บ้านสี่งนาสาร โดยเข้าใจว่าเป็นผู้ก่อการร้าย เพราะ
ไปตั้งโรงเรียนชุมชนขึ้น แต่เอกสารฉบับนี้ ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยในการตั้งโรงเรียนชุมชน
จึงได้ถามในข้อนี้ขึ้นมา เพราะเห็นว่าควรจะสนับสนุนในเรื่องนี้ เรื่องนี้ก็ไม่มีอะไรจะซักเมื่อ
อยู่ในโครงการดำริ ข้าพเจ้าเห็นด้วยพร้อมที่จะสนับสนุน ก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีไว้ในโอกาส
นี้ด้วย

สำหรับปัญหาข้อที่ ๓ เรื่องการวัดผลการศึกษาสอบไล่นี้ เรื่องที่ท่านชี้แจงว่า
วัดผลด้วยหน่วยกิต วัดผลด้วยเปอร์เซนต์ ด้วยคะแนนสอบไล่ปลายปีเอามารวมเป็นการ
วัดผลหรือไม่ เรื่องนี้ก็อยากจะซักถามท่านว่า วิธีการที่ท่านจะเปลี่ยนแปลงในการวัดผลการศึกษา
เล่าก็ชี้แจงไว้ด้วยว่า จะ ท่านเปลี่ยนแปลงไปลงเมื่อปี ๒๕๑๓ ตั้งแต่ตอนต้นปี แต่อย่าลืมว่ามัน

LIRT

เรียนมา ๓ ปี ตั้งแต่ปีที่ ๑ ไปที่ ๒ วัดผลโดยวิธีหนึ่ง แต่พอถึงปีที่ ๓ วัดผลอีกวิธีหนึ่ง พื้นฐานมันอ่อนหรือไม่ได้เข้าเกณฑ์มาตั้งแต่ต้นแล้ว ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าว่าเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง ถ้าจะเริ่มต้องเริ่มอีก ๒-๓ ปีข้างหน้า เริ่มตั้งแต่พวกปีที่ ๑ จะวัดผลอย่างไรเริ่มตั้งแต่ปีที่ ๑ เหมือนอย่างวิทยาลัยเอกชนเหมือนกันนะ เราอยากจะรับรองไม่ใช่รับรองตั้งแต่พอจบปีที่ ๓ ปีที่ ๕ ในขณะนี้ เรารับรองพวกเรียนตามหลักสูตรตั้งแต่ปีที่ ๑ ท่านออกระเบียบวัดผลโดยกะทันหัน โดยนักศึกษาเตรียมตัวไม่ทันและเป็นภาระไม่ยุติธรรม เพราะฉะนั้นที่เดินขบวนนั้นเขามีเหตุผล อันนี้อยากจะสอบถามว่าวิธีการที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขระเบียบวัดผลนี้ ท่านมีหลักเกณฑ์อย่างไร มาทำหลักเกณฑ์ตอนปลายโดยไม่ให้รู้ตัว เอาไฟใจไม่รู้ตัว หรือควรจะอุ่นไฟตั้งแต่ปีที่ ๑ เป็นต้นมาให้เขารู้ ขอทราบครับ

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : เรื่องเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ซึ่งท่านบอกว่าท่านทราบจากหนังสือพิมพ์ เพราะว่ากระทรวงศึกษาธิการมีการตั้งกรรมการอะไรต่าง ๆ หนังสือพิมพ์ก็ลงข่าวหลายเรื่องหลายราวเกี่ยวกับกระทรวงศึกษาธิการ บางทีก็มีมูลบางทีก็ไม่มีมูลแล้วแต่กรณี แต่เรื่องนี้กระผมอยากจะย้ำให้ท่านทราบว่า กระทรวงศึกษาธิการไม่มีผู้เชี่ยวชาญทางเพศศึกษาพอที่จะไปสอนได้ และก็ไม่มีแนวคิดแนวอะไรต่าง ๆ อย่างนั้น ส่วนเรื่องโรงเรียนชุมชนนั้นก็เห็นด้วยเหมือนกัน เราก็กำลังพิจารณาร่วมกันอยู่ เพราะเหตุที่เราตั้งต้นตั้งแต่ชั้นประถมขึ้นมาจนถึงมัธยมศึกษาที่ย่อมจะเป็นของดี แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรามีมัธยมแบบประสมกลับเข้ามาในรูปนี้อยู่แล้ว ถ้าเราลงไปถึงข้างล่างจนถึงประถมนั้นดีแน่ ปัญหาที่ไม่ดีก็อย่างเดียวคือจะต้องมีการใช้จ่ายมาก อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ทางกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงศึกษาธิการกำลังพิจารณาพร้อมกับกระทรวงการคลัง สำนักงานประมาณ สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติหลายอย่าง เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จะได้ผลอย่างไรนั้นก็อาจจะต้องขึ้นอยู่กับ ส่วนเรื่องการวัดผลที่ท่านสมาชิกได้กล่าวนั้น กระผมก็เห็นด้วยกับท่านทุกประการ แต่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องขั้นต้น เป็นเรื่องของวิชาการส่งเข้ามา ก็ได้พยายามดำเนินการให้ไปเป็น อย่างนั้น แต่ส่วนที่ว่ายังไม่ได้ทดลองอะไรต่าง ๆ ให้เป็นที่แน่นอนนั้น กระผมเห็นด้วยกับท่านทุกประการ และก็จัดแจงแก้ไขไปแล้วและส่งให้กรมแก้ไขด้วย

นายเผด็จ จิราภรณ์ : สำหรับในข้อ ๓ ก็มีข้อซักต่อไปดังนี้ ขอบคําครับ ที่ว่าการจะแก้ไขระเบียบอะไรต่าง ๆ นั้นมันควรจะให้เป็นธรรมและให้มันตรงกับความมุ่งหมายที่ปัญหาที่ทํานองมาอันหนึ่งว่า การเปลี่ยนแปลงวิธีการสอบไล่ก็ดี ที่มาเป็นหน่วยกิต มาเป็นเปอร์เซ็นต์ เอาคะแนนปลายปีภาคปฏิบัติมารวมหรือไม่อย่างไรนั้น เพื่อในด้านคุณภาพของโรงเรียนอาชีวศึกษา นั้นเป็นการที่ถูกต้อง แต่คุณภาพของโรงเรียนอาชีวศึกษานี้ ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ประทานโทษ ขอบทวนนิดหน่อย คือกองโรงเรียนราชบุรีนี้ขึ้นกับกรมวิสามัญกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนราชบุรีมีทั้งโรงเรียนประเภทสามัญและโรงเรียนอาชีวศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนราชบุรี กลับไปขึ้นกองโรงเรียนราชบุรีกรมวิสามัญ ซึ่งระดับกรมระดับกองไม่มีเจ้าหน้าที่เทคนิคที่จะควบคุมภาคปฏิบัติในโรงเรียนช่างยนต์ก็ดี โรงเรียนอาชีพในทางช่างก็ดี อันนี้อาจจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาประเภทโรงเรียนราชบุรีนี้ มันน่าจะสังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งกรมอาชีวศึกษามีเจ้าหน้าที่ทางเทคนิค มีโรงเรียนรัฐบาลทางอาชีวศึกษาที่จะไปช่วยวัดผลได้ หรือไม่โรงเรียนราชบุรีทางสามัญก็ดี อาชีวศึกษาก็ดี ถ้าเห็นว่าจะไปตั้งกองโรงเรียนราชบุรีขึ้นกับกรมอาชีวศึกษา อาจจะไขว้เขวกันมาก รัฐบาลกำลังแบ่งแรงในเรื่องการศึกษาอยู่เป็นส่วนใหญ่ น่าจะยกฐานะเป็นกรมโรงเรียนราชบุรีหรือกรมโรงเรียนเอกชน คลุมทั้งโรงเรียนสามัญ โรงเรียนอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเอกชน ซึ่งวิทยาลัยเอกชนนี้เอาไปให้สภาการศึกษา มีคนค้านว่าสภาการศึกษาเป็นสำนักวิชาการไม่ใช่บริหารงาน อันนี้ก็อยากเรียนถามว่า การสังกัดก็ดี เพื่อจะได้ครูบาอาจารย์และผู้บังคับบัญชาได้ช่วยสอนในภาคปฏิบัติให้เกิดผล ไม่เช่นนั้นโรงเรียนอาชีวศึกษาช่างยนต์ออกมาแล้วแก้เครื่องยนต์ไม่ได้ โรงเรียนอาชีวศึกษาของโรงเรียนราชบุรีสอนช่างกลมีแต่รถยนต์ฝู ๆ ฟัง ๆ ไม่มีเครื่องไม้เครื่องมือ มันไม่ได้ผล จะให้ได้ผลนี้ควรตั้งกรมหรือย้ายสังกัดไปอยู่กรมอาชีวศึกษา อันนี้ท่านเห็นประการใด ขอซักถาม

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : การที่เป็นคาบลูก คาบดอกเช่นนี้ก็เพราะดำเนินการไปตามกฎหมายเท่าที่มีอยู่ ฉะนั้นกระทรวงศึกษา-

LIRT

ธิการกำลังพิจารณา จะแก้กฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมโรงเรียนราษฎร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ซึ่งเป็นโรงเรียนทางอาชีวศึกษา

ประธานวุฒิสภา: ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจพิจารณาเสร็จแล้วเป็นการพิจารณา ในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๑๙๓

วุฒิสภา

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว และส่งให้คณะกรรมการสามัญคณะกรรมการการเศรษฐกิจพิจารณา กรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. พลโท เกลิมชัย จารุวัสเตอร์
๒. พลโท ชานู อังสุโชติ
๓. พลเรือเอก หลวงชำนาญอรุณฤทธิ์
๔. นายดุสิต บุญธรรม
๕. พลโท บุญเรือน บัวจรรยา
๖. นายประยูร กาญจนกุล

๗. นายเผด็จ จิราภรณ์

๘. นายเรณู สุวรรณสิทธิ์

๙. พลโท หม่อมราชวงศ์ลาภ หัสตินทร

๑๐. พลโท วิชัย พงศ์อนันต์

๑๑. พลโท อัมพร จินตกานนท์

ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานคณะกรรมการและ
เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นายศิริ มนต์ไตรเวศย์ หัวหน้าธุรการโท กองกรรมการ
เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกรณเรียน
มาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเรือเอก **ชำนานู อรรถยุทธ์**

(หลวงชำนานู อรรถยุทธ์)

ประธานคณะกรรมการสามัญ

สำเนาถูกต้อง

ทองพิมพ์ พิมพ์

_____ ทาน

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ
 คณะกรรมการการเศรษฐกิจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย
 เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ
 หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ...)
 พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว และส่งให้คณะกรรมการสามัญคณะกรรมการการเศรษฐกิจพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือกพลเรือเอก หลวงชำนาญอรุณฤทธิ์ เป็นประธานคณะกรรมการ และเลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นายศิริ มนต์ไตรเวศย์ หัวหน้าธุรการกองกรรมการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวิเชียร ไม้เรียง รองอธิบดีกรมบัญชีกลาง และนายจิโรจ บุรณมาตร์ ผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญกรมบัญชีกลาง

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายสุรพงษ์ ตีร์รัตน์

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

มาตรา ๑

<u>มาตรา ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	"	"
<u>มาตรา ๔</u>	"	"
<u>มาตรา ๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๗</u>	"	"
<u>มาตรา ๘</u>	"	"
<u>มาตรา ๙</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตรา

<u>มาตรา ๙</u>	นายสุรพงษ์ ตริรัตน์ คณะกรรมการได้แก้ไขแล้ว	ขอแปรญัตติได้ ผู้แปรญัตติพอใจ
----------------	---	----------------------------------

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกันบันทึก
นี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) พลเรือเอก ชำนาญอรุณฤทธิ์

(หลวงชำนาญอรุณฤทธิ์)

ประธานคณะกรรมการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย
เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ
หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย
เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย
เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม
(ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

LIRT

เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ผู้ใดได้รับอันตรายจนพิการเสียแขนหรือขา หูหนวกทั้งสองข้าง ตาบอดหรือได้รับการป่วยเจ็บซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้ว และแสดงว่าถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะใช้กำลังกายหรือความคิดประกอบอาชีพได้ตามปกติ หรือถูกประทุษร้ายจนพิการหรือทุพพลภาพ เพราะเหตุ

- (๑) ช่วยเหลือราชการ
- (๒) ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ
- (๓) ช่วยเหลือบุคคลอื่นตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด หรือ
- (๔) ปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรม ในเมื่อการปฏิบัติการณ์นั้นไม่ขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน

ให้ผู้นั้นได้รับเงินสงเคราะห์ เว้นแต่การได้รับอันตรายหรือได้รับการป่วยเจ็บหรือการถูกประทุษร้ายนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี อธิบดีกรมบัญชีกลางเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ กรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่

(๑) พิจารณาพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นว่า บุคคลจะพึงมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันยื่นคำร้องขอรับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้เว้นแต่ความล่าช้าเป็นเพราะความผิดของผู้ยื่นคำร้องขอเอง

(๒) กำหนดจำนวนเงินสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗

(๓) วางระเบียบและวิธีปฏิบัติอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาเรื่องที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ใน (๑) และ (๒)

ให้นำมาตรา ๖ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานสำหรับการประชุมคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด”

LIRT

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือ ราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ เงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณา กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์และความทุพพลภาพ โดยให้จ่ายครั้งเดียวอย่างต่ำไม่น้อย กว่ารายละหนึ่งหมื่นห้าพันบาทและอย่างสูงไม่เกินรายละห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้กรณีที่ได้รับอันตรายหรือได้รับการป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุปฏิบัติการตามมาตรา ๔ ต้องถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้น ให้คณะกรรมการ พิจารณากำหนดจ่ายเงินสงเคราะห์ตามที่เห็นสมควรให้แก่ทายาท หรือถ้าไม่มีทายาทก็จ่ายให้ แก่ผู้อยู่ในอุปการะของผู้นั้นตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในเวลานั้น ภายในวงเงินที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติ สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติ ตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๙ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ และมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาล เช่นเดียวกับผู้รับบำนาญพิเศษอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิ ได้รับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือน และมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลต่อไป

ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ และมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลตาม
วรรคหนึ่งหมดสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์และหมดสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลตั้งแต่นั้น
วันที่มีค่าพิพาทจนถึงที่สุด เมื่อ

(๑) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด
ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือ

(๒) เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย

ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือนตามความในวรรคหนึ่ง จะขอเปลี่ยน
เป็นเงินสงเคราะห์ที่จ่ายครั้งเดียวก็ได้ โดยยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๕ ใน
กรณีเช่นนี้ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดจำนวนเงินสงเคราะห์ให้แก่ผู้นั้นตามมาตรา ๗
และให้หักจำนวนเงินสงเคราะห์ที่ผู้นั้นได้รับเป็นรายเดือนไปก่อนออกทั้งหมด แล้วจ่ายเงิน
สงเคราะห์ส่วนที่เหลือให้แก่ผู้นั้นและให้ถือว่าสิทธิรับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือนของผู้นั้น
เป็นอันระงับไป

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : คณะกรรมาธิการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

พลเรือเอก หลวงชำนาญยุทธยุทธ (ประธานกรรมาธิการ) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติเพียง ๑ ท่าน คือขอแปรญัตติตัดมาตรา ๔ วรรคสอง (๑) (๒) ทั้งนี้ด้วยความมุ่งหมายที่จะไม่ให้ตัดเงินช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือเมื่อมีเหตุถึงต้องติดคุกหรือศาลสั่งเป็นผู้ล้มละลาย กรรมาธิการได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าหากจะตัดออกไปตามที่คุณขอแปรญัตติแล้ว มันจะไปขัดกับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ซึ่งโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญนั้น ได้บัญญัติไว้ว่า ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกหรือศาลสั่งเป็นบุคคลผู้ล้มละลายแล้ว ข้าราชการผู้นั้นจะถูกปลดทันที โดยไม่มีเบี้ยหวัดเบี้ยบำนาญหรือถ้าเป็นข้าราชการนอกราชการ โดยรับเบี้ยหวัดหรือเบี้ยบำนาญก็ดี ถ้าไปทำคดีอย่างนี้ขึ้นแล้วก็จะถูกตัดเบี้ยหวัดเบี้ยบำนาญเช่นเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันกรรมาธิการก็ได้พิจารณาว่าบุคคลที่ช่วยเหลือราชการตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่เฉพาะแต่ข้าราชการเท่านั้น ในบางครั้งอาจจะมามีราษฎรเข้าไปปะปนช่วยเหลืออยู่ด้วย ซึ่งราษฎรนั้นไม่อยู่ในอาณัติของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ คือหมายความว่าราษฎรไม่มีเงินเดือนจึงไม่มีพระราชบัญญัติที่จะไปตัดเงินเดือนราษฎร ฉะนั้นถ้าหากว่าราษฎรมาช่วยเหลือแล้ว ต้องถูกตัดเงินช่วยเหลือก็เป็นที่ยี่สิบตาย และที่รู้สึกว่าจะไม่เป็นธรรม กรรมาธิการจึงได้พิจารณาหาทางออกให้เหมาะสมกันกับมาตรา ๗ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือว่าต้องการให้จ่ายเป็นเงินก้อนกรรมาธิการจึงได้เพิ่มเติม มาตรา ๔ ไปอีกวรรคหนึ่ง เป็นวรรคที่ ๓ ดังที่ได้เสนอให้สมาชิกทราบแล้วทุกท่าน มาตรา ๔ นี้ก็เป็นผลที่ว่า ผู้ที่ได้รับเงินช่วยเหลืออยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้ มีสิทธิจะร้องเรียนขอรับเงินก้อนได้ โดยร้องเรียนไปยังคณะกรรมการตามมาตรา ๕ เมื่อกรรมาธิการได้พิจารณาสมควรจะให้ความช่วยเหลือเท่าใดแล้ว ก็ให้หักเงินช่วยเหลือที่ได้รับเป็นรายเดือนทั้งสิ้นออกจากเงินก้อนนั้น ที่เหลือคงจ่ายให้แก่ผู้ร้องไป

LIART

นับว่าจะหมดเรื่องหมดราวไปได้เหมือนกัน เรื่องของคณะกรรมการสิทธิการที่จะชี้แจงมีเพียงเท่านี้หวังเป็นอย่างมากกว่าท่านสมาชิกจะเข้าใจเจตนาของกรรมการสิทธิการและคงจะให้ความเห็นชอบโดยทั่วกัน

ประธานวุฒิสภา : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านในวาระที่ ๒

นายประเสริฐ บัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไขคำปวารณา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ไม่มีผู้แปรญัตติและไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีผู้แปรญัตติและมีการแก้ไข

นายสมภพ ไทตระกิตย์ : กระผมได้พิจารณาข้อความที่คณะกรรมการสิทธิการได้เพิ่มในมาตรา ๙ แล้ว ก็รู้สึกเป็นห่วงในด้านปฏิบัติว่า อาจเกิดปัญหาระหว่างผู้ที่ยื่นขอรับเงินก้อนครั้งเดียวกับการพิจารณาจ่ายของคณะกรรมการ โดยเหตุผลดังที่จะกราบเรียนดังต่อไปนี้ ในปัจจุบันนี้ผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือนั้น ได้รับการช่วยเหลือในลักษณะเป็นรายเดือนดังที่ได้เขียนไว้ในมาตรา ๙ ว่า "ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือน" การที่เขาได้รับเป็นรายเดือนเช่นนั้น แล้วคณะกรรมการมาเปิดโอกาสให้เขาขอรับเป็นก้อนได้แต่จะต้องถูกหักเงินรายเดือนที่เขาได้รับไปแล้ว ถ้าเหลือเท่าใดก็จะคืนให้เขา นั้น กระผมยอมรับว่าเป็นความคิดที่ดี แต่มาพิจารณาในทางปฏิบัติโดยละเอียดถี่ถ้วนแล้ว จะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติขึ้นได้บางประการ กล่าวคือ สมมติว่า นาย ก. ได้รับเงินเดือนจากการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ๓๐๐ บาทต่อเดือน ก็ขอยื่นขอรับเป็นเงินก้อน โดยนาย ก. คิดว่าเขาควรจะได้รับ การคำนวณในอัตราสูงสุด คือ ๕๐,๐๐๐ บาท เขาคำนวณดูแล้วเขาอาจจะได้เงินก้อนกลับคืนมาประมาณสัก ๒๐,๐๐๐ บาท เพราะเขาเพิ่งได้รับไป ๒ ปีหรือ ๓ ปีเช่นนั้น แต่ทว่าหลักเกณฑ์ที่จะให้ ๕๐,๐๐๐ บาทหรือเท่าไรนั้น มันขึ้นอยู่กับคณะกรรมการ คณะกรรมการที่จะพิจารณาใหม่นี้ก็เป็นคณะกรรมการคนละชุดกับที่พิจารณาเป็นรายเดือนเอาไว้ คณะกรรมการเมื่อได้

LIRT

รับคำร้องจากนาย ก. แล้ว อาจจะเห็นว่าลักษณะคุณภาพของนาย ก. นั้นนะ ไม่ควรจะ
มีค่าเป็นเงินก้อนถึง ๕๐,๐๐๐ บาท อาจจะมีค่าเป็นเงินก้อนเพียง ๓๐,๐๐๐ บาทหรือ ๒๕,๐๐๐
บาท เมื่อหักกลบลบกันแล้ว นาย ก. จะได้คืนเพียง ๑,๐๐๐ บาท ถ้าหากเขียนตามนี้แล้ว กรรมการ
จะต้องจ่ายให้ ๑,๐๐๐ บาท ถ้าจ่ายให้ ๑,๐๐๐ บาท นาย ก. บอกว่าผมไม่ขอรับหรือ ๑,๐๐๐ บาท
ผมขอรับเป็นรายเดือนต่อไปดีกว่า ผมอาจจะมีอายุอยู่อีก ๒๐ ปีก็ได้ มันมากกว่า ๑,๐๐๐ บาท
ในกรณีเช่นนี้ครับ อยากจะทราบในทางปฏิบัติว่าจะทำอย่างไร เพราะกฎหมายได้เขียนบังคับ
ไว้เลยว่า กรรมการพิจารณาแล้วกำหนดไว้แล้ว ให้หักออกแล้วก็จ่ายไปเลย ปัญหาว่าถ้าหาก
ผู้ยื่นร้องขอเขาไม่พอใจเขาจะหักท้วงบอกว่าผมไม่ขอรับเช่นนั้นกระทำได้หรือไม่ ถ้าหาก
กระทำได้กระผมก็อยากทราบว่าควรจะเขียนให้มันละเอียดกว่านั้นหรือไม่ หรือจะมีวิธีการ
แก้ไขอย่างไร

พลเรือเอก หลวงชำนาญยุทธศิลป์ (ประธานกรรมการ): เรื่องที่ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติถามมานั้น กรรมการคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาใด ๆ เป็นต้นว่าเมื่อร้องเรียน
ไปยังกรรมการ กรรมการตามมาตรา ๕ จะต้องวางกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ว่าการคุณภาพ
ตามมาตรา ๔ นั้น คุณภาพอย่างไร ควรจะให้เงินเท่าใดนั้นเป็นหลักเกณฑ์ซึ่งจะต้องใช้
เหมือนกันทั่วไปหมด ที่นี้เมื่อเขาได้คิดเสร็จแล้ว หักแล้วมันเหลือน้อย ผู้ที่ได้รับเป็นเงินรายเดือน
มาแล้ว มีสิทธิจะขอรับเป็นรายเดือนต่อไปได้ ไม่ใช่ไปตัดสิทธิหรืออันไหนบางที่ผู้ร้อง
ที่จะรับเป็นเงินก้อนนั้น ได้รับรายเดือนไปแล้วจนรวมกันเข้าแล้วมากกว่าเงินที่กรรมการ
พิจารณาให้ ก็มีสิทธิที่จะรับเงินเป็นรายเดือนต่อไปได้ ไม่น่าจะมีปัญหา

นายสมภพ โทตระกิตย์: กระผมก็เข้าใจตรงกันกับคณะกรรมการเหมือนกัน
ว่าในฐานะที่กระทรวงการคลังเป็นรัฐนั้น ก็ควรที่จะได้คำนึงในการปฏิบัติตามที่ท่านประธาน
คณะกรรมการได้กล่าวเอาไว้ แต่กระผมสงสัยการที่เขียนไว้บอกว่า ให้จ่ายเงินที่เหลือนั้น
อันนี้ครับปัญหาอยู่ที่ว่า ผู้ที่เขายื่นแล้วนี้จะมีการติดต่อกับคณะกรรมการได้อย่างไร เขาจะ
หักท้วงได้หรือไม่ ถ้าเขียนเช่นนี้แล้วก็อาจต้องจ่าย เมื่อขอมมาแล้ว พิจารณาดังนี้แล้ว ต้องรับไป
นี่เป็นห่วงว่าในแง่ปฏิบัติตนเอง เขาอาจจำเป็นต้องยอมรับเพราะเหตุไปยื่นคำขอ เพราะเขา

ไม่ทราบถึงหลักเกณฑ์การพิจารณาของกรรมการล่วงหน้า เพราะกรรมการไม่ได้เทียบหลักเกณฑ์ให้เขาเห็นไว้ว่า คนที่รับเงินรายเดือน ๑๐๐ บาทนั้น จะเทียบเท่ากับ ๑๕,๐๐๐ บาท คนที่ได้รับ ๒๐๐ บาท เทียบเท่ากับ ๒๐,๐๐๐ บาท คนที่ได้รับ ๔๐๐ บาท เทียบเท่ากับ ๓๐,๐๐๐ บาท คนที่ได้รับ ๕๐๐ บาท เทียบเท่ากับ ๕๐,๐๐๐ บาท ถ้าอย่างนี้เขาสามารถคำนวณบวก ลบ คูณ ทหารแล้ว เขายื่นคำขอ มั่นแน่ แต่ทว่าเขียนอย่างนี้ขึ้นอยู่กับกรรมการที่จะพิจารณาไป แล้วโปรดอย่าลืมว่า การที่เขากำหนดรายเดือน ฐานะความทุกข์พลาภของบุคคลที่ได้รับรายเดือนนั้นมันอาจล่วงมาเป็นเวลาหลายเดือนกรรมการก็คนละชุดควรจะมีพิสูจน์ว่าคนที่เคยได้รับรายเดือน ๑๐๐ บาทนั้นนะ ถ้าจะมารับเงินก้อนควรได้รับเท่าใดนั้นพิจารณาไม่ได้เสียแล้วในปัจจุบัน เพราะระยะเวลามันห่างกัน ฉะนั้นกระผมเป็นห่วงว่าในทางปฏิบัตินั้นก็ยากจะเวียนถามทางกระทรวงการคลัง จะมีทางที่จะผ่อนผันเป็นระเบียบว่า ถ้าในกรณีเช่นนี้แล้ว ก็อย่าไปถือเอาตัวอักษรให้มากนัก ให้ยืดหยุ่นที่ว่า ถ้าหากว่าถามเขาเสียก่อนเขาพอใจรับไหม ไม่พอใจรับก็ถือว่าคำร้องนั้นเลิกกันไปหรืออย่างไร

พลเรือเอก หลวงชำนาญอรุณฤทธิ์ (ประธานกรรมาธิการ) : ได้เรียนไว้แล้วว่า ผู้ที่ไม่ประสงค์จะขอรับในเมื่อกรรมการได้พิจารณาให้เงินก้อนแล้วไม่ขอรับ ก็ยอมทำได้คงได้รับรายเดือนไปตามเดิม แล้วอีกประการหนึ่งที่ท่านสงสัยว่ากรรมการที่ได้พิจารณา ผู้ใดที่ได้รับรายเดือนมาก่อนพระราชบัญญัตินี้เป็นกรรมการคนละคณะ อันนี้เป็นเรื่องที่ช่วยไม่ได้ กรรมการตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้เขาก็น่าจะวางกฎเกณฑ์ให้เหมาะสม และเมื่อวางเหมาะสมแล้วควรจะเป็นเรื่องใช้ได้เช่นเดียวกับกฎหมาย กฎหมายในอดีตไม่มีอยู่แล้วมาแก้ไขใหม่ต้องใช้ฉบับใหม่ ก็เป็นเรื่องต้องใช้ฉบับใหม่อยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นผมจึงขอยืนยันตามเดิม

นายसानนท์ สายสว่าง : ผมอยากจะทราบเรียนเพื่อให้ชัดเจน สมมติว่ารายเดือนที่เบิกไปแล้ว สมมติว่าเบิกไป ๑๐ เดือนแล้วก็มาขอเป็นเงินเหมาหักรายเดือนนั้นออก ดอกเบี้ยจะต้องคิดด้วยไหมครับที่เอาของเขาไปใช้ก่อนแล้วอย่างนี้ เงินของรัฐ

LIRT

พลเรือเอก หลวงชำนาญอรุณฤทธิ์ (ประธานกรรมาธิการ): เงินช่วยเหลือของทางราชการไม่มีดอกเบี้ย

ประธานวุฒิสภา: เมื่อไม่ได้มีผู้ใดอภิปรายต่อไปแล้ว ผมจะขอตกลงมติต่อที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการแก้ไขมานี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับที่คณะกรรมการได้เสนอแก้ไขมา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา: ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๙ นี้ตามที่คณะกรรมการได้เสนอมา

ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา): เป็นอันว่ามาตรา ๙ นี้เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา: การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๔ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขย่อคำ ประการใดบ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานวุฒิสภา: เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นชอบ
ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราช
บัญญัติที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนี้ และจะได้ส่งไปยังสภาผู้แทนเพื่อดำเนินการต่อไป

สำหรับวันนี้หมดระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

